

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И САВЈЕТА МИНИСТАРА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ О ПРИВРЕМЕНОМ ЗАПОШЉАВАЊУ ДРЖАВЉАНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ И ДРЖАВЉАНА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Савјета министара Босне и Херцеговине о привременом запошљавању држављана Републике Србије у Босни и Херцеговини и држављана Босне и Херцеговине у Републици Србији, потписан 9. јуна 2011. године у Београду.

Члан 2.

Текст Споразума између Владе Републике Србије и Савјета министара Босне и Херцеговине о привременом запошљавању држављана Републике Србије у Босни и Херцеговини и држављана Босне и Херцеговине у Републици Србији, у оригиналу, на српском језику, гласи:

Влада Републике Србије и Савјет министара Босне и Херцеговине (у даљем тексту: стране уговорнице), тежећи развијању добросуседских односа и свестране сарадње у области привременог запошљавања држављана страна уговорница на територији обе државе, закључили су следећи

СПОРАЗУМ
ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
САВЈЕТА МИНИСТАРА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
О ПРИВРЕМЕНОМ ЗАПОШЉАВАЊУ
ДРЖАВЉАНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ И
ДРЖАВЉАНА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овај споразум примењује се на држављане Републике Србије и држављане Босне и Херцеговине са пребивалиштем на територији једне стране уговорнице чији су они држављани, који се привремено запошљавају на територији друге стране уговорнице и на чланове њихових породица.

Овај споразум не примењује се на лица која немају статус радника мигранта, у складу са овим споразумом.

Члан 2.

У циљу примене овог споразума, следећи појмови значе:

- 1) „радник мигрант” – лице које је држављанин једне стране уговорнице, које легално борави и привремено се запошљава на територији друге стране уговорнице и нема пребивалиште у њој;
- 2) „члан породице” – лице које је у браку са радником мигрантом, као и малолетна деца и остала издржавана лица, у складу са законодавством државе запослења;
- 3) „привремено запошљавање” – запошљавање у смислу овог споразума;
- 4) „законодавство” – правни прописи обе државе у смислу овог споразума;
- 5) „држава запослења” – страна уговорница у којој радник мигрант из друге стране уговорнице привремено обавља послове на основу закљученог уговора о раду;
- 6) „послодавац” – правно или физичко лице, у складу са законодавством државе запослења које радника мигранта запошљава на основу уговора о раду.

Члан 3.

Надлежни носиоци страна уговорница (у даљем тексту: надлежни носиоци) за примену овог споразума су:

- за Републику Србију – Национална служба за запошљавање;
- за Босну и Херцеговину – Агенција за рад и запошљавање Босне и Херцеговине.

Члан 4.

Надлежни носиоци међусобно сарађују и размењују информације о законодавству државе запослења у области радне миграције.

Надлежни носиоци размењују информације о броју радника миграната државе запослења, најмање једанпут годишње.

Члан 5.

Надлежни носиоци поступају по захтевима за привремено запошљавање у складу са овим споразумом, у зависности од потреба и кретања на тржишту рада стране уговорнице.

Члан 6.

Стране уговорнице обезбеђују остваривање права радника мигранта и чланова његове породице утврђених овим споразумом, без дискриминације по било ком основу.

Члан 7.

Надлежни носиоци обезбеђују раднику мигранту објективну информацију о држави запослења, условима живота и рада, правима и обавезама на раду, законодавству, облицима и начину заштите у складу са уговором о раду, обичајима, правима по повратку са рада из државе запослења и другим чињеницама од значаја за његова права по основу привременог запошљавања.

II. ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 8.

Раднику мигранту издају се потребне дозволе о уласку и бораваку на територији државе запослења, као и радна дозвола, у складу са овим споразумом и законодавством државе запослења.

Чланови породице радника мигранта имају право на улазак и боравак на територији државе запослења током трајања дозволе за боравак и рад радника мигранта, у складу са законодавством државе запослења.

Члан 9.

Радник мигрант привремено се запошљава у држави запослења, посредством надлежних носилаца, а на захтев послодавца, у складу са овим споразумом и законодавством државе запослења.

Послодавац доставља свом надлежном носиоцу понуду за запошљавање радника мигранта, са потребним подацима.

Радник мигрант у тренутку запошљавања не може бити млађи од 18 година и треба да поседује одређену квалификацију, односно стручну спрему, одговарајућа знања и вештине, као и да испуњава друге услове у складу са законодавством државе запослења.

Члан 10.

Понуда послодавца садржи следеће податке: назив и седиште послодавца са идентификационим бројем; место у којем ће се рад обављати; врсту и трајање понуђеног посла; број потребних радника миграната; потребну квалификацију, односно стручну спрему, знања и вештине; износ месечне нето зараде, односно плате (без пореза и доприноса); радно време и друге услове рада; услове смештаја и исхране радника мигранта, предлог уговора о раду, као и друге податке који могу бити од значаја за привремено запошљавање радника мигранта.

Члан 11.

Надлежни носиоци обавештавају филијале, службе, односно заводе за запошљавање о понудама послодавца и лицима која се желе привремено запослити у држави запослења.

Надлежни носиоци у сарадњи са филијалама, службама, односно заводима за запошљавање извршиће пред селекцију заинтересованих лица у складу са захтевом послодавца датим у понуди за запошљавање.

Послодавац обавља коначан избор лица у сарадњи са надлежним носиоцем.

Послодавац обезбеђује изабраним лицима радну дозволу у држави запослења, у складу са њеним законодавством.

Члан 12.

Радник мигрант закључује са послодавцем уговор о раду на одређено време, у складу са законодавством државе запослења.

Уговор о раду закључује се у писменој форми, на српском језику и на једном од службених језика Босне и Херцеговине, пре одласка на рад у државу запослења.

Уколико радник мигрант, без своје кривице, не може да ступи на рад у складу са уговором о раду о томе обавештава надлежног носиоца државе у којој има пребивалиште, а који о томе обавештава другог надлежног носиоца.

Члан 13.

Уговор о раду садржи све елементе прописане законодавством државе запослења, а нарочито: податке о послодавцу и раднику мигранту; време на које се закључује уговор; дан почетка рада; радно место, односно врсту и опис послова коју радник мигрант треба да обавља; место рада; новчани износ основне зараде, односно плате; накнаде зараде, односно плате; увећане зараде, односно плате и друга примања радника мигранта; рокове за исплату зараде, односно плате и других примања на која радник мигрант има право; трајање дневног и недељног радног времена и одмора; годишњи одмор; мере безбедности и здравља на раду и друга питања у вези са радом и условима рада.

Члан 14.

Послодавац је дужан да раднику мигранту са којим је закључио уговор о раду обезбеди одговарајући смештај и исхрану или одговарајућу накнаду трошкова за смештај и исхрану (уколико то жели радник мигрант и уколико је то за њега повољније), као и да плати лекарски преглед или вакцинацију, који су потребни за улазак и рад у држави запослења, у складу са њеним

законодавством, плати превоз од места пребивалишта до места рада у држави запослења и превоз у повратку у место пребивалишта, као и друге уговорене обавезе.

Члан 15.

Заштита права радника мигранта и чланова његове породице у вези са социјалним осигурањем регулисана је Споразумом између Савезне Републике Југославије и Босне и Херцеговине о социјалном осигурању.

Члан 16.

Радник мигрант има иста права, услове рада и мере безбедности и здравља на раду која имају и држављани државе запослења.

Зарада, односно плата радника мигранта не може бити нижа од зараде, односно плате држављанина државе запослења за исте или сличне послове.

Члан 17.

Радник мигрант не може обављати други плаћени посао на територији државе запослења, осим оног за који му је издата радна дозвола.

Раднику мигранту који обавља други плаћени посао или промени послодавца, поништава се радна дозвола, у складу са законодавством државе запослења.

Послодавац не може радника мигранта са којим има закључен уговор о раду да упути на рад код другог послодавца.

Члан 18.

Послодавац је обавезан да, по истеку уговора о раду, односно раскиду уговора о раду по било ком основу, исплати раднику мигранту, пре његовог одласка из државе запослења, остварене а неисплаћене зараде, односно плате, као и друга примања предвиђена уговором о раду и путне трошкове од места рада до места пребивалишта.

Послодавац је обавезан да обавести надлежног носиоца у држави запослења о престанку и разлозима престанка радног односа радника мигранта у смислу става 1. овог члана, а који о томе обавештава другог надлежног носиоца.

Радник мигрант обавезан је да након истека, односно раскида уговора раду, а пре истека привременог боравка, напусти територију државе запослења у складу са њеним законодавством.

Члан 19.

Радник мигрант може обављати трансфер новчаних средстава остварених на име зараде, односно плате и других примања из радног односа у држави запослења, у складу са њеним законодавством, у државу у којој има пребивалиште.

Члан 20.

Радник мигрант и чланови његове породице могу се обраћати надлежним носиоцима, односно другим органима непосредно, а по питањима у вези са овим споразумом.

Радни спор између радника мигранта и послодавца може се решавати мирним путем у складу са законодавством државе запослења.

Решавање радног спора између радника мигранта и послодавца у надлежности је суда државе запослења.

У оквиру својих овлашћења дипломатско-конзуларна представништва Републике Србије и Босне и Херцеговине пружају помоћ раднику мигранту и у том смислу могу се непосредно обраћати надлежним органима државе запослења.

Члан 21.

У циљу ефикасне примене овог споразума могу се закључити посебни акти о његовом спровођењу.

III. ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 22.

Питања у вези са применом овог споразума, као и разлике у тумачењу или примени његових одредби, решавају се путем преговора и усаглашавања између страна уговорница.

Члан 23.

Овај споразум ступа на снагу по истеку 30 дана од дана пријема последњег писменог обавештења којим стране уговорнице обавештавају једна другу дипломатским путем, да су испуњени услови предвиђени законодавством страна уговорница за ступање овог споразума на снагу.

Измене и допуне овог споразума могу се вршити у складу са поступком утврђеним за његово закључивање.

Стране уговорнице могу отказати овај споразум писменим путем. Овај споразум престаје да важи по истеку рока од шест месеци од дана пријема писменог отказа, дипломатским путем.

Сачињено у Београду, 9. јуна 2011. године, у два оригинална примерка на службеним језицима страна уговорница и то за Републику Србију на српском језику, а за Босну и Херцеговину на босанском, хрватском и српском језику, при чему су сви текстови једнако веродостојни.

**За Владу
Републике Србије**

**За Савјет министара
Босне и Херцеговине**

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредби члана 97. тач. 1, 5. и 8. Устава Републике Србије којима је прописано да Република Србија уређује и обезбеђује свој међународни положај и односе са другим државама и међународним организацијама, положај странаца и систем у области запошљавања.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ СПОРАЗУМА

Овим законом би се потврдио Споразум између Владе Републике Србије и Савјета министара Босне и Херцеговине о привременом запошљавању држављана Републике Србије у Босни и Херцеговини и држављана Босне и Херцеговине у Републици Србији, потписан 9. јуна 2011. године у Београду.

Потписани Споразум регулише организовано привремено запошљавање држављана Републике Србије у Босни и Херцеговини и држављана Босне и Херцеговине у Републици Србији и њихову укупну заштиту у одласку, за време рада и боравка у земљи запослења и у повратку у домицилну земљу, као и заштиту чланова њихових породица.

Споразумом је изражен интерес обе стране да се утврде услови за запошљавање, рад и боравак држављана једне државе на територији друге државе и да се гарантује њихова заштита.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА КОЈЕ САДРЖИ СПОРАЗУМ

Предвиђено је да се држављани страна уговорница са пребивалиштем на територији једне стране уговорнице чији су они држављани, организовано привремено запошљавају на територији друге стране уговорнице.

Одређени су надлежни носиоци обе стране уговорнице за примену Споразума, као и њихове обавезе.

Утврђени су сви елементи заштите радника у сва три циклуса, односно у одласку, на привременом раду и боравку у држави запослења и повратку у домицилну земљу, као и заштита чланова њихових породица, у складу са националним законодавством страна уговорница, европским стандардима и ратификованим конвенцијама и документима Међународне организације рада и другим међународним документима.

Утврђен је садржај уговора о раду радника и послодавца, у складу са националним законодавством страна уговорница и овог споразума, као и обавезе послодавца и обавезе радника.

Дефинисан је надлежни суд у случају спора између потписника уговора о раду.

IV. ОЦЕНА ПОТРЕБНИХ ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА

За спровођење овог закона није потребно посебно издвајање финансијских средстава у буџету Републике Србије.